

[Jørgen Otsen.]

(Lønninger m. v.) samt de faldende Priser for Landbrugets Produkter vil være nødvendigt, at Loven forlænges“. Jeg vil takke den højtærede Finansminister for, at han ikke har siddet denne Henvendelse overhørig, men nu foreslaar Loven forlænget for yderligere to Aar. Det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, at Udgifterne i de 11 Aar, Loven har virket, har været 13,4 Mill. Kr., altsaa gennemsnitlig 1 Mill. Kr. aarlig. For 1945—46 regnes der med en Udgift paa ca. 700 000 Kr., og i de følgende Aar vil Udgifterne dale yderligere, idet Lempelserne i Laantagernes Afdragsydelser praktisk talt er bortfaldet; Statens Udgifter ifølge Loven er saaledes reduceret til ca. Halvdelen af, hvad de gennemsnitlig har været i de 11 Aar, Loven har været i Kraft.

Loven har været til stor Gavn for det sønderjyske Erhvervsliv og har betydet en virkelig Lettelse for Laantagerne. Jeg er derfor glad og taknemmelig for, at mine sønderjyske Landsmænd fortsat — altsaa foreløbig i 2 Aar — faar Lov til at nyde godt af Loven.

Paa mit Partis og egne Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og til Gennemførelse i det høje Ting.

Fr. Kristiansen: Betydningen af den Lovgivning, som vi her har til Behandling, tror jeg ikke let kan overvurderes; i et Grænsomraade er det altid af stor Betydning, at de økonomiske Forhold saavel som andre Forhold til en vis Grad er betryggende, og vi kan jo ikke komme bort fra, at den Lovgivning, som vi her beskæftiger os med, har haft overmaade stor Betydning, som det allerede er nævnt, i de sønderjyske Landsdele. Det var jo særegne Forhold, der var til Stede i Sønderjylland i 20erne, som skildret af det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen, og som Følge deraf var den Krise, der satte ind for hele Landet i 30erne, ogsaa saa meget mere ondartet i Sønderjylland end i det øvrige danske Land. Men de Penge, der ved denne Lovgivning er sat ind fra Statens Side, kan vistnok siges at være givet godt ud. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen i, at hvis ikke den Saneringslovgivning var kommet, kunde det maaske være blevet meget dyrere for Staten at dække de Tab, som den da var kommet ud for. Det er et Samarbejde mellem Staten og det private Erhvervsliv, der dèr har fundet Sted, efter min Mening til Gavn for begge Parter.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen berørte i sit Indlæg Spørgsmaalet om

en Afvikling af denne Lovgivning, og i det store og hele kan man være tilbøjelig til at give ham Ret, for naar en saadan Lovgivning har været gældende i en Landsdel i en Menneskealder, vil Forholdene have Tilbøjelighed til af sig selv at trække sig i Lave, saadan at de abnorme Forhold, der i Begyndelsen var til Stede, lidt efter lidt afvikles, og Landsdelen kommer ind under samme normale Forhold, som hersker i det Land, den tilhører. Naar det ærede Medlem nævnte Eksempler paa den stærkt forøgede Indtægt ved Udleje af Jord, kan det jo ogsaa tydes i den Retning, at vi maaske nærmer os det Tidspunkt, hvor denne Afvikling kan foretages. Men det sønderjyske Rentelettelsesudvalg var jo af den Formening, at det var af Betydning, at denne Lovgivning fortsatte, og vi staar selvfølgelig — det er vi alle klar over — over for et Tidsafsnit, der vil betyde nye økonomiske Vanskeligheder. Ud fra disse Betragtninger vil ogsaa jeg finde det rimeligt, at denne Lovgivning fortsættes, saa meget mere som, hvad der allerede er peget paa, Udgiften for Staten jo er stadigt faldende og det Beløb, det drejer sig om, i Virkeligheden ikke er ret stort.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Gennemførelse i det høje Ting.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal indskrænke mig til ganske kort at takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

I Anledning af det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen om, hvorvidt det var den nye Ejendomsskyld, der skulde være bestemmende for Panteværdien efter Lovens Ordlyd, skal jeg sige, at jeg ikke har haft Lejlighed til nærmere at undersøge dette. Jeg maa dog formode, at det maa være den nye Ejendomsskyld, ligesom det formentlig har været Ejendomsskylden af 1936, der har været gældende, siden den paagældende Vurdering blev foretaget. Den var jo ikke gældende, da Loven første Gang kom.

Hermed sluttede Forhandlingen

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tredie Næstformand (Axel Christensen): Der er ikke mere paa Dagsordenen.